

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Ondřejem Mráкотou v právní věci žalobkyně: **I. L.**, zastoupená JUDr. Mario Hanákem, advokátem se sídlem Ostrava, Moravská Ostrava, Matiční 730/3, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11.5.2009, č.j. MSK 63801/2009, **ve věci dopravního přestupku,**

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11.5.2009, č.j. MSK 63801/2009, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno

rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále jen „magistrát“ nebo „správní orgán I. stupně“), ze dne 12.3.2009, č.j. DSČÚ36536/08/SŘ-ŠKR, kterým byla uznána vinnou ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v tehdy platném a účinném znění (dále jen „zákon o přestupcích“), jehož se měla dopustit tím, že dne 26.6.2008 kolem 1:50 hodin v Ostravě-Vítkovicích na ulici Ruské řídila osobní motorové vozidlo tov. zn. X, RZ: X, kdy byla při silniční kontrole vyzvána k provedené orientační dechové zkoušce pomocí přístroje Dräger, která byla pozitivní a byla jí zjištěna hodnota těkavých látek v dechu 0,87 g/kg, a další výzvu policisty, podrobit se lékařskému vyšetření podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů) odmítla. Tímto svým jednáním se měla žalobkyně dopustit porušení ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Za toto jednání byla žalobkyni podle ust. § 22 odst. 4 zákona o přestupcích uložena sankce pokuty ve výši 25.000,- Kč a dále sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců.

V žalobě namítla, že od počátku řízení se hájila tím, že nikdy nebyla vyzvána policisty k odběru biologického materiálu, šlo jen o výzvu k odběru krve, kterému se s ohledem na dlouhodobé léčení odmítla podrobit a rovněž při sepisu oznámení uvedla důvody, proč se tomuto odběru krve nemohla podrobit. Ve věci byly vyslechnuti jí navržení svědci, příslušníci městské policie, kteří uvedli, že ji skutečně příslušníci Policie ČR vyzvali k odběru krve, přičemž těmto sdělila, že při tomto odběru kolabuje, není jí dobře a má závratě. Po zrušení v pořadí prvního rozhodnutí magistrátu žalovaným jí sice magistrát znovu předvolal k projednání přestupku, kdy měla být k celé záležitosti dovyslechnuta. Předvolání obdržela dne 16.2.2009 a jednání bylo nařazeno na den 5.3.2009. Vzhledem k tomu, že se dlouhodobě léčí na tzv. únavový syndrom, telefonovala magistrátu (panu Š.) s tím, že se jednání dne 5.3.2009 nemůže zúčastnit a žádala, aby věc byla projednána za její přítomnosti později. Současně zaslala magistrátu potvrzení lékaře, které nahrazuje potvrzení o pracovní neschopnosti, neboť v rozhodné době byla evidována na úřadu práce. Pracovník magistrátu jí sdělil, že její omluvu bere na vědomí, volala pak i svému právnímu zástupci, že se z daného úkonu magistrátu řádně omluvila, proto předpokládala, že toto jednání bude odročeno na dobu po ukončení její pracovní neschopnosti. Magistrát však její omluvy a žádosti nijak nevyhodnotil, ale jen je zadokumentoval. Tento postup magistrátu napadla ve svém odvolání, ale žalovaný v napadeném rozhodnutí jen uvedl, že je vycházeno z ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, neboť se neomluvila a neměla pro odročení jednání důležitý důvod. S tímto závěrem žalovaného nesouhlasí, neboť je v rozporu s jejími ústavními právy

osobně se zúčastnit řízení, které se dotýká jejich práv, řádně se k vytýkanému jednání vyjádřit a navrhopvat důkazy k podložení svých tvrzení. Dále uvedla, že v průběhu správního řízení poukazovala na své dlouhodobé zdravotní problémy s hematologickým onemocněním, přičemž i dle lékařského potvrzení ze dne 26.5.2009 je zřejmé, že se nebyla schopna dne 5.3.2009 dostavit k ústnímu jednání. I sám magistrát přitom připouští, že mu telefonovala s tím, že se daného jednání nemůže zúčastnit. Mimoto však rozhodně žádala o projednání věci za své přítomnosti, ale správní orgány obou stupňů si neověřily např. dotazem u ošetřující lékařky pravdivost jejích tvrzení a ve věci rozhodly, čímž ji zkrátily. Osobně je pro ni situace, kdy byla postižena vysokou pokutou a zákazem činnosti, značně nepříjemná, neboť je samoživitelka se dvěma nezletilými dětmi a nadto se stará o invalidní, nechodící matku, přičemž sama musí dojíždět k lékaři. Proto je pro ni uložená sankce značně citelná a pro případ, že soud nezruší rozhodnutí žalovaného, navrhuje, aby krajský soud snížil uložené sankce, popř. upustil od jejich uložení.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, přičemž odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a k námitce odepření účasti na ústním jednání uvedl, že omluva předložená žalobkyní „výměnný list-poukaz“ není věrohodným dokladem, prokazujícím skutečnost, že se žalobkyně nemohla k magistrátu dostavit. Text na této listině „léčena od 16.2.2009-únavový syndrom, kontrola 6.3.2009“ je naprosto vágní a nevyplývají z něj okolnosti, které by nasvědčovaly tom, že by se žalobkyně v konkrétní den nemohla účastnit ústního jednání před správním orgánem. Žalovaný poukázal také na to, že v pravidelné péči lékařů je značné procento obyvatel republiky, ale přesto tato skutečnost nebrání lidem vykonávat běžné denní činnosti včetně zaměstnání. Nešlo přitom o první omluvu žalobkyně, kdy z jednání ze dne 29.9.2008 se omluvila s tím, že musí s nemocnou dcerou k lékaři, kterou magistrát akceptoval. Dne 16.2.2009 se opět žalobkyně telefonicky omluvila s tím, že jí budou lékaři v rámci jejího zdravotního stavu odebírat krev v jejím bydlišti, tuto magistrát také akceptovala a teprve poté se omluvila také z jednání nařízeného na den 5.3.2009. Žalobkyně však byla rovněž zastoupena advokátem. Žalovaný je přesvědčen, že nezneužil v této souvislosti meze správního uvážení tím, že neakceptoval důvodnost omluvy žalobkyně z ústního jednání konaného dne 5.3.2009. Potvrzení lékaře vydané pro úřad práce by bylo akceptovatelným dokladem pro posouzení důvodnosti omluvy, nicméně žalobkyně nepředložila věrohodný doklad, který by prokazoval, že není schopna se účastnit v konkrétní den a hodinu nařízeného ústního jednání.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že podle oznámení o přestupku Policie ČR ze dne 26.6.2008 měla žalobkyně dne 26.6.2008 v 01:50 hod. na ul. Ruská v Ostravě-Vítkovicích řídit dané motorové vozidlo a byla vyzvána k orientační dechové zkoušce přístrojem Dräger, tato zkouška byla pozitivní, v dechu žalobkyně

bylo naměřeno 0,87 g/kg. Následně byla vyzvána k lékařskému vyšetření, které žalobkyně odmítla s odůvodněním, že se na toto lékařské vyšetření „necítí“. Rovněž uvedla, že bere léky Stimulotol, Peritol. Podle vyjádření žalobkyně na místě samém, tato uvedla, že má stavy omdlévání, točení hlavy a nevolnost. Přípisem ze dne 24.7.2008 magistrát oznámil žalobkyni zahájení řízení o přestupku a současně jí sdělil obvinění s tím, že je proti ní zahájeno řízení pro porušení ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu a naplnila skutkovou podstatu přestupku dle ust. § 22 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích, jehož se měla dopustit tím, že dne 26.6.2008 v Ostravě-Vítkovicích na ulici Ruská řídila osobní vozidlo tov. zn. X, r.z. X, při silniční kontrole byla vyzvána k provedení orientační dechové zkoušky pomocí přístroje Dräger, která byla pozitivní a byla zjištěna hladina alkoholu v dechu 0,87 g/kg, další výzvu policisty k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu odmítla, ačkoliv takové vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro její zdraví. Zároveň byla předvolána k ústnímu jednání na den 19.8.2008, jehož se žalobkyně zúčastnila a uvedla, že po zastavení policisty se podrobila orientační dechové zkoušce s naměřenou hodnotou 0,87 g/kg alkoholu v dechu. Policistům uvedla, že užívá léky, a to Stoptusin, Peritol a Stimuloton, jde o antidepresiva. Tvrdila, že v době, než jela vozidlem, byla doma a na požádání známých pro ně jela. Popřela, že by pila alkohol, ale dříve než vyjela, užila 20 kapek Stoptusinu a žvýkala žvýkačku. Peritol užívá kolem 22:00 hodin a dvě hodiny nato Stimuloton. V rámci výzvy k lékařskému vyšetření jí nikdo ze zakročujících policistů nevyrozuměl o skutečnosti, že pokud má problémy s odběrem krve, tak může poskytnout moč. Kdyby to věděla, tak by vyšetření neodmítla. Vzala na vědomí, že celému zákroku byli přítomni jeho spolujezdci, které navrhla jako svědky. Magistrát ustanovil znalce RNDr. P. K., CSc., který ve svém znaleckém posudku ze dne 29.9.2008 dospěl k závěrům, že pokud jde o Stoptussin, Peritol a Stimuloton, žádný z těchto léků by nenavýšil při předepsané dávkování hladinu alkoholu v krvi do žalobkyni naměřené výše. Užití Stoptusinu těsně před dechovou zkouškou by mohlo mít za následek prokázání alkoholu v dechu, ale nikoliv v naměřené výši. Bylo by nutné provést druhý odběr pro prokázání skutečnosti, zda se jedná jen o jednorázovém užití nebo o hladinu způsobenou požitím alkoholických nápojů. Nástup uvedených látek je pak ovlivněn mnoha faktory, tj. celkovým zdravotním stavem, stravovacím režimem, tolerancí k uvedeným látkám apod. Účinek Stoptusinu je téměř okamžitý (10-15 minut), u Peritolu je maximální koncentrace v plazmě v rozmezí 4-8 hodin po orální aplikaci, rovněž Stimuloton se po orální aplikaci resorbuje poměrně pomalu 4,5 – 8,5 hodin. U všech uvedených látek je současné užití s alkoholem nežádoucí, u Stoptusinu zvyšuje jeho sedativní účinek, u Peritolu snižuje pozornost a koncentraci, u Stimulotonu může ovlivnit jeho účinek. Současné užití alkoholu a Stoptusinu s tritolem způsobí stav nezpůsobilý pro

bezpečné řízení motorového vozidla. U ústního jednání dne 9.9.2008 magistrát vyslechl svědky, a to J. B., z jehož výpovědi soud zjistil, že předmětného žalobkyně k telefonické žádosti svědka D. přijela žalobkyně kolem 1:30 hodin na ulici Kotlářovou v Ostravě-Zábřehu. Odtud měli jet na ulici Stodolní, kde chtěli pokračovat v oslavách narozenin. Ve vozidle mimo něj a žalobkyně byl ještě D. a G. a D. Během jízdy v Ostravě-Vítkovicích na ulici Ruské bylo vozidlo zastaveno Policií ČR a po zastavení byla žalobkyně vyzvána k orientační dechové zkoušce, které se podrobila. Výsledek neviděl. Jednání se žalobkyní probíhalo mimo vozidlo, v němž přijeli, slyšel, že policista žalobkyni vyzval k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve, což žalobkyně odmítla s tím, že při odběru krve kolabuje, není jí dobře a má závratě. Následně pak další jednání probíhalo ve služebním vozidle policie a další podrobnosti mu proto nejsou známy. Zcela shodně vypovídali rovněž svědkové G. a D. Z výpovědi svědka D. O., policisty, krajský soud zjistil, že dne 26.6.2008 vykonával dohled nad bezpečností a plynulostí provozu na pozemních komunikacích. Kolem 1:50 hodin zastavili předmětné vozidlo, které řídila žalobkyně, ve vozidle byly další 4 osoby. Při jednání se žalobkyní jeho kolega M. z jejího dechu ucítil alkohol, proto vyzval žalobkyni, aby se podrobila orientační dechové zkoušce. Této se dobrovolně podrobila a byla jí v dechu naměřena hodnota 0,87 g/kg alkoholu v dechu. Protože byla dechová zkouška pozitivní, vyzval žalobkyni svědek M., aby se podrobila lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu. Bylo jí sděleno, že toto lékařské vyšetření bude provedeno na PZS v Ostravě, přes tuto výzvu však své povinnosti nevyhověla, přestože byla poučena o následcích nevyhovění této výzvě. K tomu uvedla, že ve zdravotní dokumentaci má napsáno, že nesnáší dobře lékařské vyšetření, aniž by uvedla bližší důvody. Žalobkyně jen uvedla, že bere nějaké kapky a léky, které mohou obsahovat alkohol. I po dalším poučení, že svůj zdravotní stav může konzultovat s lékařem na PZS, přesto odmítla lékařské vyšetření na alkohol. Žalobkyně jim sama uvedla, že byla na oslavách s příslušníky městské policie, kde požila alkohol. Neuvedla, o jaký alkohol a v jakém množství šlo. Svědek M., policista, potvrdil výpověď svědka O., jejich výpovědi jsou zcela totožné. U ústního jednání konaného dne 21.10.2008 pak žalobkyně odkázala na svá předcházející vyjádření a dále uvedla, že policistovi, tak i magistrátu, předložila potvrzení od jejího ošetřujícího lékaře, kde je uvedeno, že při odběru krve kolabuje, krev se má odebrat vleže a pod dohledem zdravotníků. V dalším lékařském poukazu, který jí byl vystaven dne 19.9.2008 je pak uvedeno, že se léčí na hematologické ambulanci a při nevhodném vyšetření krve, při jejím odběru má kolapsové stavy. Znovu zopakovala, že v rámci výzvy k lékařskému vyšetření jí nikdo ze zakročujících policistů nevyrozuměl o tom, že pokud má problémy s odběrem krve, může poskytnout moč. Kdyby toto věděla, tak by vyšetření neodmítla. V době, kdy byla vyzvána k odběru, domnívala se, že bude ohrožena na svém životě, neboť při něm

kolabuje. V souvislosti s užíváním léků při řízení vozidla nemá komplikace, užívá je dlouhodobě a proto nemají žádné účinky. Magistrátu předložila v průběhu řízení výměnný list – poukaz vystavený MUDr. E.K. dne 19.9.2008, podle něhož se žalobkyně léčí na hematologii, je u ní nevhodné vyšetřování krve, trpí při odběru kolapsovými stavy, je chudokrevná a trpí nízkým tlakem. Poté magistrát vydal rozhodnutí ze dne 22.10.2008, které však bylo k odvolání žalobkyně zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 15.12.2008, a to pro jeho nepřezkoumatelnost. Ke svému odvolání předložila žalobkyně další potvrzení MUDr. E.K. ze dne 13.8.2008, podle něhož žalobkyně kolabuje při odběru krve, krev je jí nutné odebrat vleže a pod dohledem zdravotníků, podle potvrzení ze dne 30.10.2008 byla žalobkyně sledována v dřívějším období na endokrinologické ambulanci pro nízkou hmotnost, nejsou u ní vyloučeny mdloby (léčba 2003-2005). Poté správní orgán I. stupně opět doručil žalobkyni oznámení o zahájení řízení o přestupku ze dne 5.1.2009 a předvolal ji k ústnímu jednání na den 27.1.2009, jehož se žalobkyně zúčastnila a opětovně poukázala na svůj zdravotní stav s tím, že kdyby věděla, že může při lékařském vyšetření poskytnout moč, vyšetření by neodmítla. Dále magistrát předvolal žalobkyni k ústnímu jednání na den 17.2.2009, o jeho konání uvědomil zástupce žalobkyně, ale žalobkyně se z tohoto jednání dne 16.2.2009 telefonicky omluvila s tím, že v danou dobu jí budou lékaři v místě jejího bydliště odebírat krev a magistrát její omluvě vyhověl. Správní orgán I. stupně pak předvolal žalobkyni k ústnímu jednání na den 5.3.2009, o němž uvědomil rovněž jejího zástupce. Z ústního jednání nařízeného na den 5.3.2009 se žalobkyně omluvila písemným podáním, došlým magistrátu 4.3.2009, v němž uvedla, že zasílá kopii lékařského potvrzení o zahájení léčby od 16.2.2009 s tím, že předběžná kontrola pro její špatný zdravotní stav má být 6.3.2009. K omluvě připojila lékařské potvrzení MUDr. E.K. ze dne 26.2.2009, podle něhož byla žalobkyně od 16.2.2009 léčena pro únavový syndrom s kontrolou 6.3.2009. Magistrát pak dne 5.3.2009 provedl ústní jednání, konstatoval, že žalobkyně mu zaslala výše uvedené lékařské potvrzení, k jednání se nedostavil ani zástupce žalobkyně, magistrátu nejsou známy důvody nepřítomnosti zástupce žalobkyně, proto věc projednal v nepřítomnosti žalobkyně i jejího zástupce a ve věci rozhodl rozhodnutím ze dne 12.3.2009. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž namítla, že se nemohla zúčastnit jednání konaného 5.3.2009, čímž bylo zkráceno její právo na obhajobu. Ke svému odvolání připojila potvrzení ze dne 30.3.2009 adresované Úřadu práce v Ostravě, podle něhož byla 30.3.2009 ošetřena MUDr. E. K. a její zdravotní stav nedovoloval, aby od 30.3.2009 do 23.4.2009 plnila povinnosti uchazeče o zaměstnání. V napadeném rozhodnutí dospěl žalovaný k závěru, že samotná omluva žalobkyně ze dne 1.3.2009 neobsahuje žádné dostatečné důvody pro neúčast na ústním jednání neobsahuje, neboť „potvrzení o léčení“ dostatečně

nedokládá nemožnost žalobkyně zúčastnit se ústního jednání. Žalovaný dále přihlédl k „soustavným zavádějícím“ tvrzením žalobkyně stran předkládaných potvrzení o zdravotním stavu s tím, že lze jen stěží omlouvat účast u ústního jednání nařízeného na den 5.3.2009 na základě potvrzení pro úřad práce, vyhotoveného dne 30.3.2009, z něhož navíc plyne, že nemožnost plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu zdravotního stavu je stanovena pro období od 30.3.2009 do 23.4.2009 a netýká se tedy dne 5.3.2009. Žalovaný dovodil účelovost omluv žalobkyně z nařízených ústních jednání s poukazem na to, že z ústního jednání nařízeného na den 5.3.2009 se žalobkyně omluvila dne 4.3.2009, přestože jí uvedený důvod (tj. léčení na únavový syndrom) mohla dělit již od 16.2.2009, případně pak v době od 26.2.2009, kdy požadovala vystavení výměnného listu (poukazu). Ze svědeckých výpovědí policistů F. M. a D. O. plyne, že při provádění kontrole žalobkyni, po předložení dokladů potřebných pro řízení a provoz vozidla, vyzvali k provedení orientační dechové zkoušky, neboť z jejího dechu byl cítit alkohol. Po řádném poučení byla u žalobkyně dechovou zkouškou zjištěna hodnota 0,87 g/kg těkavých látek v dechu. Na základě tohoto pozitivního výsledku dechové zkoušky byla žalobkyně policistou F. M. vyzvána k podrobení se lékařskému vyšetření, spojenému s odběrem biologického materiálu, přičemž bylo žalobkyni sděleno, že lékařské vyšetření bude provedeno na PZS v ulici Kafkova v Ostravě. Žalobkyně však přes toto poučení, včetně poučení o následcích odmítnutí výzvy, odmítla lékařské vyšetření s odůvodněním, že dle své zdravotní dokumentace dobře nesnáší vyšetření bez bližšího udání důvodu s tím, že užila lék, který může obsahovat alkohol. Proto byla policistou informována o tom, že pokud nesnáší dobře vyšetření, může tuto skutečnost konzultovat se službukonajícím lékařem na PZS, ale i přes toto poučení žalobkyně vyšetření odmítla. Žalovaný neuvěřil tvrzení žalobkyně v průběhu správního řízení, že policistovi ukazovala potvrzení od svého ošetřujícího lékaře o tom, že při odběru krve kolabuje a krev se jí má odebrat jen v leže a pod dohledem zdravotníků, neboť tato potvrzení (výměnný list-poukaz) byla vystavena 13.8.2008 a 19.9.2008 a nemohla je tedy předkládat při silniční kontrole konané dne 26.6.2008. Rovněž svědci G. a D. potvrdili provedení výzvy k lékařskému vyšetření, včetně jejího odmítnutí žalobkyní.

Podle § 34 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, v tehdy platném a účinném znění (dále jen „správní řád“), zástupce podle § 32 a 33 v řízení vystupuje jménem zastoupeného. Z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému.

Není důvodná námitka žalobkyně, že byla postupem správního orgánu I. stupně zbavena možnosti zúčastnit se řízení, vyjádřit se k vytýkanému jednání a navrhnout důkazy k prokázání svých tvrzení tím, že dne 5.3.2009 proběhlo ústní jednání v její

nepřítomnosti. Lze sice přisvědčit jejímu tvrzení, že se z tohoto ústního jednání písemným podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 4.3.2009 omluvila, ale z ničeho neplyne, že by současně trvala na své osobní účasti u tohoto ústního jednání nebo požádala o jeho odročení na jiný termín. Je přitom třeba v této souvislosti zdůraznit, že žalobkyně byla v této době zastoupena na základě plné moci založené ve správním spisu na č.l. 61 (bez uvedení data jejího sepisu, ale již z odvolání žalobkyně, doručeného magistrátu dne 10.11.2008, je zřejmé, že již v této době byla žalobkyně zastoupena jmenovaným advokátem) svým zástupcem JUDr. Mario Hanákem, advokátem, který se tohoto ústního jednání rovněž nezúčastnil, aniž by se však z něj jakýmkoliv způsobem omluvil a ani z obsahu spisu či dalších tvrzení žalobkyně nelze dovodit, že by mu cokoli bránilo se tohoto ústního jednání zúčastnit. Lze v této souvislosti rovněž poukázat na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu s tím, že k danému ústnímu jednání nebyla žalobkyně předvolávána za účelem provedení svého účastnického výsledku, nýbrž k ústnímu jednání za současného poučení podle § 74 odst. 1 správního řádu o možnosti projednání věci v její nepřítomnosti (předvolání ze dne 17.2.2009), přičemž její neúčast na něm zásadně v jeho konání nebránila. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 17.12.2008, sp. zn. 1 As 100/2008, *„správní orgán může příslušnou osobu předvolat pouze a jen tehdy, jestliže je osobní účast předvolané osoby nutná pro dosažení cíle řízení, tedy pro zjištění skutkového stavu, na němž je konečný výsledek zbudován.“* V posuzované věci pak neúčast žalované u ústního jednání 5.3.2009 (ani jejího zástupce) reálně neznemožňovala dosažení cíle řízení, neboť žalobkyně se účastnila již předcházejících ústních jednání, a to zejména ve dnech 19.8.2008, 21.10.2008 a 27.1.2009, kdy se také vyjadřovala k věci samé a navrhovala důkazy k prokázání svých tvrzení.

Navíc, jak již soud uvedl výše, byla v rozhodné době žalobkyně zastoupena advokátem, který byl řádně magistrátem k ústnímu jednání na den 5.3.2009 předvolán, její zástupce se z tohoto ústního jednání neomluvil a nepožádal o jeho odročení, přesto se k němu nedostavil. Bylo přitom s ohledem na omluvu žalobkyně na něm, zda a jakým způsobem bude hájit procesní práva žalobkyně, kdy mezi jeho práva patří také možnost vyjádřit se k věci samé, k jednání, které je žalobkyni vytýkáno, jakož i navrhopat důkazy. Ostatně Nejvyšší správní soud již ve svém rozsudku ze dne 17.2.2011, č.j. 5 As 19/2010-42, konstatoval, že *„Zastoupený účastník (podle § 31 správního řádu z roku 2004) vykonává svá práva prostřednictvím svého zástupce; nezastoupený účastník vykonává tato práva sám. Zda měla být tato práva dodržena vůči účastníku samému či vůči jeho zástupci závisí na tom, zda každý konkrétní úkon, který je správním orgánem vůči účastníku činěn, je činěn vůči účastníku v té chvíli zastoupenému či nezastoupenému.“* Skutečnost, že

se k ústnímu jednání, ač řádně předvolán, zástupce žalobkyně nedostavil, nemá za následek nezákonnost postupu magistrátu. Naopak, správní orgán I. stupně postupoval zcela v souladu s ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, pokud věc projednal v nepřítomnosti žalobkyně i jejího zástupce.

Nedůvodná je rovněž námitka žalobkyně, že nikdy nebyla policisty, provádějícími silniční kontrolu, vyzvána k odběru biologického materiálu, ale pouze k odběru krve. Zasahující policisté (svědci O. a M.) zcela shodně vypověděli, že žalobkyni vyzvali nejen k odběru krve, ale rovněž k odběru biologického materiálu a poté, co jim žalobkyně sdělila, že odběr krve špatně snáší, poučili ji rovněž o tom, že v takovém případě lze postup konzultovat s příslušným lékařem protialkoholní záchytné stanice. Krajský soud nemá objektivní důvod pro pochyby o věrohodnosti výpovědí těchto policistů, které nejsou v rozporu ani s protokolem o oznámení přestupku z daného dne, v průběhu řízení nevyšel najevo ani jakýkoliv vztah těchto policistů k žalobkyni, který by mohl mít vliv na věrohodnost jejich výpovědí. Tyto výpovědi nebyly vyvráceny ani výpověďmi svědků G., B. a D., kteří sice shodně vypověděli, že slyšeli pouze výzvu zasahujících policistů k odběru krve, ale rovněž také uvedli, že nebyli přítomni celému jednání policistů, provádějících kontrolu žalobkyně, neboť se již neúčastnili jejich jednání se žalobkyní ve služebním vozidle. Z jejich výpovědí, které se tedy týkaly jen určité, prvotní fáze silniční kontroly tedy nelze dovodit nevěrohodnost výpovědí svědků M. a O. K námitkám žalobkyně je také možné odkázat na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31.10.2005, č.j. 51Ca 10/2004-36, podle něhož *„Není povinností policistů na základě pozitivní dechové zkoušky na alkohol, přestupci vysvětlovat a právně rozebírat možné následky následky odmítnutí lékařského vyšetření spojené s odběrem krve. Policisté nemohou nahrazovat služby advokátních kanceláří, nehledě na to, že již od doby římského práva platí obecně uznávaná zásada, že právo přeje bdělým.“* V neposlední řadě je třeba také v této souvislosti poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.6.2008, č.j. 8 As 11/2007-56, podle něhož *„Vznikne-li řidiči v důsledku pozitivní dechové zkoušky povinnost podrobit se lékařskému vyšetření s odběrem krve nebo moči ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem [§ 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu], nemůže se této povinnosti zprostit tvrzením o zdravotním riziku ve vztahu k odběru krve a časovou zaneprázdněnost ve vztahu k odběru moči.“* Posledně uvedené rozhodnutí je použitelné i v tomto případě, neboť bylo povinností žalobkyně jako řidičky motorového vozidla znát své povinnosti dle zákona o silničním provozu, jehož ust. § 5 odst. 1 písm. f), ve znění účinném a platném k 26.6.2008, tj. podrobit se na výzvu policisty nebo strážníka obecní policie

vyšetření podle zvláštního právního předpisu) ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem.

Podle ust. § 16 odst. 3 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění platném a účinném k 26.6.2008 (dále jen „zákon č. 379/2005 Sb.“) Osoba uvedená v odstavcích 1 a 2 je povinna podrobit se na výzvu příslušníků Policie České republiky, obecní policie, Vojenské policie, Vězeňské služby České republiky, osoby pověřené kontrolou osob, které vykonávají činnost, při níž by mohly ohrozit život nebo zdraví svoje nebo dalších osob nebo poškodit cizí majetek, zaměstnavatele nebo jejího ošetřujícího lékaře vyšetření, zda není ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Podle odst. 4 orientační vyšetření provádí útvar Policie České republiky, obecní policie, Vojenské policie, Vězeňská služba České republiky, osoba pověřená kontrolou osob, které vykonávají činnost, při níž by mohly ohrozit život nebo zdraví svoje nebo dalších osob nebo poškodit cizí majetek, a zaměstnavatel pomocí dechové zkoušky, popřípadě odběru slin. Lékařské vyšetření provádí zdravotnické zařízení k tomu odborně a provozně způsobilé dechovou zkouškou a odběry vzorků biologického materiálu.

Z výše citovaného zákonného ustanovení, které byla a je povinna žalobkyně jako řidička (držitelka řidičského oprávnění) povinna znát, je zcela zjevné, že povinnost žalobkyně se nedotýkala podrobit se na výzvu zasahujících policistů „jen“ odběru krve, ale také jiného biologického materiálu.

Nadto námitky žalobkyně, poukazující na její zdravotní stav, nejsou důvodné již z toho důvodu, že odběr biologického materiálu, včetně odběru krve, je přirozeně prováděn ve zdravotnickém zařízení pod lékařským dohledem (o tom ostatně byla zasahujícími policisty při silniční kontrole poučena), takže její obavy o zdraví i v případě odběru krve byly zjevně zbytečné a odmítnutí podrobit se lékařskému vyšetření, spojenému s odběrem biologického materiálu (krve) nedůvodné.

Krajský soud při hodnocení poškození žalobkyně za spáchaný přestupek bral v úvahu také změny zákonů, k nimž po spáchání vytýkaného jednání žalobkyně došlo, mezi něž náleží to, že podle současného znění ust. § 16 zákona č. 379/2005 Sb. se neprovede odborné lékařské vyšetření, spočívá-li orientační vyšetření zjišťující obsah alkoholu v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, splňujícím podmínky stanovené zvláštním právním předpisem.

Žalobkyně byla poškozena za přestupek dle § 22 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích, ve znění platném a účinném k 26.6.2008, podle něhož se přestupku

dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích, se přes výzvu podle zvláštního právního předpisu odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření není spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví. Podle odst. 4 téhož ustanovení se za tento přestupek uloží pokuta od 25 000 Kč do 50 000 Kč a zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let.

Podle nynější právní úpravy provedené v zákoně o silničním provozu se podle § 125c odst. 1 písm. d) fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se přes výzvu podle § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření není spojeno s nebezpečím pro její zdraví. Podle odst. 4 písm. a), 5 téhož ustanovení se za tento přestupek uloží pokuta od 25 000 Kč do 50 000 Kč a zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let.

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že nová právní úprava není pro žalobkyni příznivější, přičemž nelze zohlednit ani skutečnost, že v současné době postačuje ke zjištění alkoholu u řidiče pouze dechová zkouška, neboť v rozhodné době (26.6.2008) tento postup právní úprava neumožňovala a byla nutná objektivizace zjištění alkoholu u řidiče odborným lékařským vyšetřením na základě výzvy policistů, která byla v souladu se zákonem učiněna.

Krajský soud v této souvislosti zdůrazňuje, že v nyní posuzované věci žalobkyně nebyla správními orgány uznána vinnou přestupkem spočívajícím v řízení motorového vozidla ve stavu vylučujícím způsobilost, který by si přivodila požitím alkoholického nápoje, nýbrž tím, že se v rozporu s povinností, jež mu ukládá § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, odmítla na výzvu policisty podrobit se vyšetření podle zvláštního právního předpisu, zda nebyla při jízdě ovlivněna alkoholem, a tím spáchala přestupek podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích. Skutečnost, že se žalobkyně odmítla podrobit lékařskému vyšetření ve smyslu příslušných ustanovení již zmíněného zákona o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami jednoznačně vyplývá z oznámení o dopravním přestupku ze dne 26. 6. 2008 (a je v zásadě nesporná). Takové jednání žalobkyně je současně třeba posoudit jako úmyslné, jelikož se žalobkyně odmítla podrobit lékařskému vyšetření přes poučení dané jí zasahujícími policisty, jak správně dovodily správní orgány. Samotné úmyslné jednání, jež naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích pak naplňuje i materiální stránku tohoto přestupku. Účelem

zmíněného ustanovení zákona o přestupcích bylo a je umožnit příslušným orgánům provést opatření nezbytná ke zjištění, zda řidič neřídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu, a to právě uložením povinnosti řidiči se v takové situaci podrobit nezbytným vyšetřením. Pakliže žalobkyně tuto povinnost odmítla bezdůvodně splnit, bez dalšího porušila zde chráněný zájem.

Pokud žalobkyně namítá tíživost a nepřiměřenost uložených sankcí podle § 22 odst. 4 zákona o přestupcích, pak touto otázkou se zdejší soud zabýval již ve svém návrhu podaném u Ústavního soudu 9.6.2009, jímž se domáhal zrušení ustanovení § 22 odst. 4 zákona o přestupcích, které ve znění platném do 31.7.2011, znělo „Pokuta od 25 000 Kč do 50 000 Kč a zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let se uloží za přestupek podle odstavce 1 písm. c), d), e) bodů 1 a 5, a písm. h).“ a následně s ohledem na to, že s účinností od 1.8.2011 bylo toto ustanovení zrušeno, vyslovení protiústavnosti tohoto ustanovení. Ústavní soud návrhu krajského soudu nevyhověl a ve svém nálezu ze dne 25.10.2011, sp. zn. Pl ÚS 14/0, se zabývá rovněž problematikou vztahující se i k námitkám žalobkyně v nyní projednávané věci, přičemž tímto nálezem je krajský soud vázán a plně na něj odkazuje, když dané sankce neshledal Ústavní soud likvidačními a v rozporu s ústavním pořádkem.

Správní orgány pak žalobkyni za spáchaný přestupek uložily sankce na samé dolní hranici, kterou nemůže překročit ani krajský soud a vyhovět tak alespoň návrhu žalobkyně na postup dle § 78 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), tj. snížení uložených sankcí, popř. upuštění od jejich uložení.

Ze všech výše uvedených důvodů proto krajský soud podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.

O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že procesně úspěšný žalovaný se v souvislosti s tímto řízením výslovně práva na náhradu nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 21.3. 2012

Mgr. Ondřej Mrákota

samosoudce

